

عنوان مقاله:

تحلیل نقش حاشیه نشینی در توسعه پایدار شهری (نمونه موردی: شهر پاکدشت)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

هانیه علیزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق

نسیم خانلو - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق

خلاصه مقاله:

حاشیه نشینی و اسکان غیررسمی گروه های کم درآمد شهری جلوه ای از فقر شهری و عملکرد فضا به عنوان بستر باز تولید فقر است. این افراد قشر فقیری را تشکیل می دهند که با عوارضی چون بهداشت ناکافی، بیکاری و مشکلات اجتماعی و اقتصادی سروکار دارند و فرآیند توسعه شهر پایدار و شبکه شهری را با چالش هایی روبرو می سازند. بنابراین بحث حاشیه نشینی هم از حیث آسیب شناسی اجتماعی و هم از حیث اثرگذاری آن در سیمای شهر دارای اهمیت است. مهمترین معیارهای حاشیه نشینی محل سکونت حاشیه نشینان بومی و غیر بومی، مسائل اقتصادی (سطح درآمد و بیکاری و اشتغال)، ویژگی های اجتماعی نظیر قومیت، نژاد و مذهب، مسائل سیاسی و مسائل فرهنگی می باشد. همچنین اهداف اصلی توسعه پایدار در چندین محور بیان شده است که مهمترین آن ها عبارتند از: بهم پیوستگی محیط زیست و توسعه اقتصادی، توجه به مردم به عنوان محور توسعه، توجه به رفع نیازهای اساسی مردم و تلاش برای دستیابی به عدالت اجتماعی. در این مقاله شهر پاکدشت به عنوان یکی از مناطق حاشیه نشین کلان شهر تهران، از بدو شکل گیری از نقطه نظر مشکلات مطروحه در کالبد و سیمای شهری با محوریت سنجش توسعه پایدار بررسی میشود. در این مقاله براساس روش توصیفی تحلیلی واز دیدگاه صاحب نظران گوناگون به بررسی معیارهای (حاشیه نشینی) به شهر پاکدشت پرداخته می شود و سپس بر اساس سنجش های توسعه پایدار شهری نقشی که این منطقه در پیشبرد یا پسرفت اهداف توسعه پایدار شهری خواهد داشت تحلیل می شود.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، اسکان غیر رسمی، توسعه پایدار شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409529>

